

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 15. decembra 2015*

„Ochranná známka Spoločenstva — Námietskove konanie — Prihláška slovej ochrannej známky ARTHUR & ASTON — Skoršia národná obrazová ochranná známka Arthur — Neexistencia riadneho používania ochrannej známky — Článok 15 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Podoba líšiaca sa v prvkoch, ktoré zhoršujú rozlišovaciú spôsobilosť“

Vo veci T-83/14,

LTJ Diffusion, so sídlom v Colombes (Francúzsko), v zastúpení: pôvodne S. Lederman, neskôr F. Fajgenbaum, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVTV), v zastúpení: V. Melgar, splnomocnená zástupkyňa,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVTV a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom:

Arthur et Aston SAS, so sídlom v Giberville (Francúzsko), v zastúpení: N. Boespflug, advokát,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVTV z 2. decembra 2013 (vec R 1963/2012-1), týkajúcej sa námietkového konania medzi LTJ Diffusion a Arthur et Aston SAS,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia I. Pelikánová a E. Buttigieg (spravodajca),

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 4. februára 2014,

so zreteľom na vyjadrenie ÚHVTV k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 16. mája 2014,

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 2. mája 2014,

* Jazyk konania: francúzština.

so zreteľom na repliku podanú do kancelárie Všeobecného súdu 12. augusta 2014,

so zreteľom na to, že účastníci konania nepodali návrh na nariadenie pojednávania v lehote jedného mesiaca od doručenia oznámenia o ukončení písomnej časti konania a po prijatí rozhodnutia na základe správy sudcu spravodajcu a podľa článku 135a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991, že sa o žalobe rozhodne bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Dňa 10. novembra 2010 podal vedľajší účastník konania, Arthur et Aston SAS, prihlášku ochrannej známky Spoločenstva na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).
- 2 Ochranná známka, ktorej zápis sa požadoval, je slovné označenie ARTHUR & ASTON.
- 3 Výrobky, pre ktoré žalobkyňa požadovala zápis, patria do triedy 25 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení, a zodpovedajú opisu „Obuv; športová obuv; plážová obuv; sandále; čižmy; vysoké topánky po členky; dreváky; espadrily; topánky“.
- 4 Prihláška ochrannej známky Spoločenstva bola zverejnená vo *Vestníku ochranných známk Spoločenstva* č. 10/2011 zo 17. januára 2017.
- 5 Dňa 14. októbra 2011 podala žalobkyňa, spoločnosť LTJ Diffusion, na základe článku 41 nariadenia č. 207/2009 námietku proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky pre výrobky a služby uvedené v bode 3 vyššie.

- 6 Námietka bola založená na skoršej francúzskej obrazovej ochrannnej známke zaregistrovanej pod číslom 17731, ktorá je vyobrazená nižšie:

- 7 Skoršia ochranná známka uvedená na podporu námietky bola zapísaná vo Francúzsku 16. júna 1983 a obnovená 11. apríla 2003 pre nasledujúce výrobky patriace do triedy 25: „Textil, konfekcia aj na mieru, vrátane vysokej obuvi, topánok a papúč“.
- 8 Dôvody, uvedené na podporu námietky, boli dôvody uvedené v článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.
- 9 Keď vedľajší účastník konania požiadal o predloženie dôkazu o riadnom používaní skoršej ochrannnej známky podľa článku 42 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009, žalobkyňa predložila len dôkaz o používaní označenia vyobrazeného nižšie:

- 10 Dňa 27. augusta 2011 námietkové oddelenie zamietlo námietku v celom rozsahu z dôvodu, že žalobkyňa nepredložila dôkaz o riadnom používaní skoršej ochrannnej známky v zapísanej podobe (ďalej len „skoršia ochranná známka v jej zapísanej podobe“), v zmysle článku 15 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009.
- 11 Dňa 23. októbra 2012 podala žalobkyňa proti rozhodnutiu námietkového oddelenia odvolanie na ÚHVT na základe článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009.
- 12 Rozhodnutím z 2. decembra 2013 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) prvý odvolací senát ÚHVT námietku zamietol. Podobne ako námietkové oddelenie odvolací senát skonštatoval, že označenie znázornené v bode 9 vyššie (ďalej len „použitie označenie“) sa odlišuje od podoby skoršej ochrannnej

známky v jej zapísanej podobe, takže to zhoršilo jej rozlišovaciu spôsobilosť. Odvolací senát teda dospel k záveru, že používanie skoršej ochrannej známky, uplatnenej na podporu námietky, nebolo preukázané podľa článku 15 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009.

Návrhy účastníkov konania

13 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- vrátil vec príslušnému oddeleniu ÚHVT, aby rozhodlo o dôvodnosti námietky, ak by Všeobecný súd rozhodol, že nemá právomoc sám rozhodnúť o dôvodnosti námietky.

14 ÚHVT a vedľajší účastník konania navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu,
- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

- 15 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 15 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009. Tvrdí, že odvolací senát nesprávne posúdil toto ustanovenie.
- 16 Podľa článku 15 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 zahrňa dôkaz o riadnom používaní ochrannej známky aj dôkaz o jej používaní v podobe, ktorá sa odlišuje prvkami, ktoré nezhoršujú rozlišovaciu spôsobilosť uvedenej ochrannej známky v podobe, v ktorej bola zapísaná.
- 17 Aj keď tento článok odkazuje len na používanie ochrannej známky Spoločenstva, bude sa analogicky uplatňovať na používanie vnútroštátnej ochrannej známky v rozsahu, v akom článok 42 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 stanovuje, že odsek 2 sa vzťahuje na skoršie národné ochranné známky uvedené v článku 8 ods. 2 písm. a), „pričom používanie v (Únii) sa nahrádza používaním v tom členskom štáte, v ktorom je skoršia ochranná známka chránená“ [rozsudok zo 14. júla 2014, Vila Vita Hotel und Touristik/ÚHVT – Viavita (VIAVITA), T-204/12, EU:T:2014:646, bod 24].
- 18 Cieľom článku 15 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009, ktorý neukladá prísny súlad medzi používanou podobou ochrannej známky a podobou, v akej bola ochranná známka zapísaná, je umožniť majiteľovi tejto známky pri prevádzkovaní obchodnej činnosti vykonať na označení drobné zmeny, ktoré nezhoršujú rozlišovaciu spôsobilosť, ale umožňujú lepšie sa prispôbiť požiadavkám obchodu a podpory predaja dotknutých výrobkov alebo služieb. V súlade so svojím cieľom musí byť vecná pôsobnosť tohto ustanovenia považovaná za obmedzenú na situácie, v ktorých označenie konkrétne používané majiteľom ochrannej známky na označenie výrobkov alebo služieb, pre ktoré bola ochranná známka zapísaná, predstavuje podobu, v ktorej je táto ochranná známka obchodne využívaná. V podobných situáciách, keď sa označenie používané v obchode, odlišuje od podoby, v ktorej bolo zapísané iba zanedbateľnými prvkami, takže obe označenia možno považovať za celkovo rovnocenné, vyššie uvedené ustanovenie stanovuje, že povinnosť používania zapísanej ochrannej známky môže byť splnená predložením dôkazu o používaní označenia, ktoré predstavuje jej podobu používanú v obchode [rozsudky z 10. júna 2010, Atlas Transport/ÚHVT – Hartmann (ATLAS TRANSPORT), T-482/08, EU:T:2010:229, bod 30; z 21. júna 2012, Fruit of the Loom/ÚHVT – Blueshore Management (FRUIT), T-514/10, EU:T:2012:316, bod 28, a z 12. marca 2014, Borrajo Canelo/ÚHVT – Tecnoazúcar (PALMA MULATA), T-381/12, EU:T:2014:119, bod 26].

- 19 V prejednávanej veci je zrejmé, že v konaní pred ÚHVT v období od 17. januára 2006 do 16. januára 2011 bolo preukázané iba riadne používanie používaného označenia. Preto je potrebné preskúmať, či odvolací senát oprávnene dospel k záveru, že toto označenie obsahuje odlišnosti v porovnaní so skoršou ochrannou známkou v jej zapísanej podobe, ktoré zhoršujú jej rozlišovaciu spôsobilosť.
- 20 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že rozlišovacia spôsobilosť ochrannej známky v zmysle nariadenia č. 207/2009 znamená, že táto ochranná známka umožňuje identifikovať tovar, pre ktorý sa zápis žiada, ako tovar pochádzajúci od určitého podniku, a teda odlíšiť tento tovar od tovarov iných podnikov (pozri rozsudok z 18. júla 2013, Specsavers International Healthcare a i., C-252/12, Zb., EU:C:2013:497, bod 22 a citovanú judikatúru).
- 21 Ochranná známka v zapísanom tvare obsahuje meno Arthur v podobe čierneho vlastnoručného podpisu na bielom podklade, zošikmeného a zrazeného, pričom písmená sú zobrazené v podobe veľmi hustého písma. Prvé písmeno tejto ochrannej známky je zvýraznené tým, že je napísané veľkým písmenom, a tým, že medzi dvoma šikmými čiarami písmena „A“ je bodka. Hoci slovný prvok „arthur“ predstavuje dominantný prvok skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe, jej rozlišovacia spôsobilosť vychádza nielen z tohto slovného prvku, ale aj z jeho grafického znázornenia, ktoré, aj keď je druhoradé, nie je zanedbateľné, ani bežné.
- 22 Ako odvolací senát správne poznamenal v bode 27 napadnutého rozhodnutia, používané označenie vykazuje značné odlišnosti v porovnaní so skoršou ochrannou známkou v jej zapísanej podobe. Aj keď používané označenie preberá slovný prvok „arthur“, druhom písma použitým na stvárnenie písmen tvoriacich tento slovný prvok sú veľké biele tlačené písmená s drobnou štylizáciou na čiernom pozadí, ktoré sú horizontálne umiestnené. Okrem toho, v používanom označení je slovo „arthur“ umiestnené v čiernom obdĺžniku s tenkým bielym rámčekom.
- 23 Tieto odlišnosti môžu u priemerného francúzskeho spotrebiteľa, na ktorého sú zamerané výrobky patriace do triedy 25, zhoršiť rozlišovaciu spôsobilosť skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe. Grafický prvok tejto ochrannej známky tvorený štylizovaným podpisom totiž z používaného označenia úplne zmizne a nahradza ho celkom odlišný klasický, symetrický a statický grafický prvok, zatiaľ čo, ako správne uvádza ÚHVT, ochranná známka v zapísanom tvare priťahuje pozornosť svojou asymetriou a dynamikou vyvolanou pohybom písmen zľava doprava. Odlišnosti medzi vyššie uvedenou ochrannou známkou a vyššie uvedeným označením nie sú zanedbateľné a nemožno ich považovať za celkovo rovnocenné, v zmysle judikatúry citovanej v bode 18 vyššie.
- 24 S prihliadnutím na skutočnosť, že osobitné grafické zobrazenie slova „arthur“ prispieva v uvedenom slove k rozlišovacej spôsobilosti skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe a že je v používanom označení výrazne narušené, je vhodné schváliť záver odvolacieho senátu, podľa ktorého odlišnosti medzi predmetnou ochrannou známkou a predmetným označením majú takú povahu, že zhoršujú rozlišovaciu spôsobilosť ochrannej známky.
- 25 Tento záver nespochybňuje tvrdenia žalobkyne.
- 26 Po prvé je potrebné zamietnuť ako vecne nepodloženú výhradu žalobkyne, podľa ktorej sa odvolací senát nevyjadril k prípadnému zhoršeniu rozlišovacej spôsobilosti skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe a v tejto súvislosti nevykonal konkrétnu analýzu tejto ochrannej známky a používaného označenia. Stačí totiž odkázať na body 26 až 30 a 34 až 36 napadnutého rozhodnutia na účely skonštatovania, že odvolací senát vykonal konkrétnu a podrobnú analýzu vyššie uvedenej ochrannej známky a vyššie uvedeného označenia, aby v bode 40 tohto istého rozhodnutia mohol vyvodiť záver, že používané označenie sa odlišuje od skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe spôsobom, ktorý zhoršuje jej rozlišovaciu spôsobilosť.

- 27 Takisto je potrebné zamietnuť výhradu žalobkyne, podľa ktorej sa odvolací senát nevyjadril k vlastnej rozlišovacej spôsobilosti grafického prvku skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe, ani k otázke, či používanie nového druhu písma, ktoré odvolací senát označil ako „úplne klasické“, by mohlo samo osebe viesť k zhoršeniu rozlišovacej spôsobilosti skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe.
- 28 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v bode 34 napadnutého rozhodnutia odvolací senát rozhodol, že obrazové prvky skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe nemožno považovať za zanedbateľné. V bode 35 napadnutého rozhodnutia ďalej spresnil, že slovo „arthur“ nie je napísané úplne obvyklým a bežným typom písma, a pripomenul, že skoršia ochranná známka, na ktorej bola založená námietka, nebola zapísaná ako slovná ochranná známka, ale ako obrazová ochranná známka. V bode 36 napadnutého rozhodnutia odvolací senát rozhodol, že používané označenie vyvoláva u spotrebiteľa veľmi odlišný dojem od dojmu, ktorý vyvoláva skoršia ochranná známka v jej zapísanej podobe, pretože nepreberá žiadny z obrazových prvkov ochrannej známky v zapísanej podobe a tvoria ho iné obrazové prvky, najmä málo štylizované tlačené písmená.
- 29 Z bodov 34 až 36 napadnutého rozhodnutia tak vyplýva, že odvolací senát v rozpore s tvrdeniami žalobkyne preskúmal vlastnú rozlišovaciu spôsobilosť obrazových prvkov skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe a dospel k záveru, že tieto prvky nie sú obvyklé, ani bežné. Implicitne, ale nevyhnutne sa domnieval, že tieto obrazové prvky prispievajú k rozlišovacej spôsobilosti skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe. Z vyššie uvedených bodov napadnutého rozhodnutia a konkrétne z jeho bodu 36 takisto vyplýva, že odvolací senát zastával názor, že zhoršenie rozlišovacej spôsobilosti skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe je spôsobené zmiznutím vyššie uvedených obrazových prvkov v používanom označení a ich nahradením inými bežnejšími a menej štylizovanými prvkami.
- 30 Po druhé žalobkyňa tvrdila, že slovný prvok „arthur“ predstavuje jediný rozlišujúci a dominantný prvok skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe, pričom grafické znázornenie tohto slovného prvku je bežné a druhoradé. Preto podľa žalobkyne správne použitie článku 15 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 malo viesť odvolací senát k záveru, že používané označenie, ktoré v plnom rozsahu preberá tento rozlišujúci a dominantný slovný prvok bez pridania akéhokoľvek iného slovného prvku alebo odlišujúceho grafického prvku, ale v odlišnom štýle písma, ktorý je bežný a druhotný, nezhoršuje rozlišovaciu spôsobilosť skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe.
- 31 Žalobkyňa na podporu tvrdenia, podľa ktorého slovný prvok „arthur“ predstavuje jediný rozlišujúci a dominantný prvok skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe, uvádza, že mnohé rozhodnutia francúzskych súdov, ako aj súdov Únie, dospeli k záveru v tomto zmysle. Žalobkyňa sa odvolala najmä na rozsudok z 24. novembra 2005, Sadas/ÚHVVT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE) (T-346/04, Zb., EU:T:2005:420), týkajúci sa námietky, ktorú podala, založenej na skoršej ochrannej známke v jej zapísanej podobe, proti návrhu na zápis slovného označenia ARTHUR ET FELICIE ako ochrannej známky Spoločenstva. Žalobkyňa sa takisto odvolávala na rozsudok Cour d'appel de Paris z 11. mája 2005 vydaný v rámci konania o žalobe na ochranu autorského práva, ktorú podala proti používaniu slovnéj ochrannej známky ARTHUR ET FELICIE.
- 32 Žalobkyňa okrem toho odvolaciemu senátu vytykala, že odmietol priznať akúkoľvek relevanciu rozsudku ARTHUR ET FELICIE, už citovanému v bode 31 vyššie (EU:T:2005:420), a rozhodnutiam vnútroštátnych súdov, ktorých sa dovolávala v správnom konaní. Žalobkyňa spochybňuje posúdenie odvolacieho senátu, podľa ktorého zistenia vo vyššie uvedenom rozsudku a vo vyššie uvedených rozhodnutiach neboli relevantné, pretože boli vykonané v rámci skúmania týkajúceho sa nebezpečenstva zámieny, a nie pri skúmaní povahy používania skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe (body 32 a 38 napadnutého rozhodnutia), pričom v podstate tvrdí, že analýza rozlišovacej spôsobilosti uvedenej ochrannej známky musí byť rovnaká tak v kontexte článku 8 nariadenia č. 207/2009 týkajúcom sa nebezpečenstva zámieny, ako aj v kontexte článku 15 uvedeného nariadenia týkajúcom sa používania zapísanej ochrannej známky.

- 33 V odpovedi na argumentáciu žalobkyne prednesenú v bodoch 30 až 32 vyššie je vhodné najskôr pripomenúť, že ako vyplýva z bodu 21 vyššie, slovný prvok „arthur“ predstavuje dominantný prvok skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe v tom zmysle, že dominuje celkovému dojmu vyvolanému touto ochrannou známkou. Grafické znázornenie tohto slovného prvku je v tomto celkovom dojme druhoradé, ale nie zanedbateľné.
- 34 Je však potrebné zdôrazniť, že nestačí, aby bol dominantný prvok skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe prebratý do používaného označenia, ako je to v prejednávanej veci v prípade slovného prvku „arthur“, aby sa uznalo, že toto označenie nezhoršuje rozlišovaciu spôsobilosť skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe. Skúmanie zhoršenia rozlišovacej spôsobilosti spočíva v porovnaní skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe s používaným označením na účely posúdenia, či sa táto ochranná známka a toto označenie odlišujú v zanedbateľných prvkoch, alebo nie a či ich možno považovať za celkovo rovnocenné (rozsudky ATLAS TRANSPORT, už citovaný v bode 18 vyššie, EU:T:2010:229; FRUIT, už citovaný v bode 18 vyššie, EU:T:2012:316, a PALMA MULATA, už citovaný v bode 18 vyššie, EU:T:2014:119). Ako už bolo uvedené, zistenia odvolacieho senátu neobsahujú nesprávne posúdenie.
- 35 Ďalej, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého slovný prvok „arthur“ predstavuje jediný rozlišujúci prvok skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe, toto tvrdenie je nesprávne z dôvodov vysvetlených v bodoch 21 až 24 vyššie, a to v rozsahu, v akom rozlišovacia spôsobilosť tejto ochrannej známky vychádza nielen z tohto slovného prvku, ale aj z jeho grafického znázornenia, ktoré nie je zanedbateľné, ani bežné.
- 36 Napokon vyššie uvedené tvrdenie žalobkyne nie je podopreté rozsudkom ARTHUR ET FELICIE, už citovaným v bode 31 vyššie (EU:T:2005:420). V tomto rozsudku Všeobecný súd vôbec nedospel k záveru, že slovný prvok „arthur“ predstavuje jediný rozlišujúci prvok skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe. V rámci porovnania kolidujúcich označení vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok ARTHUR ET FELICIE, už citovaný v bode 31 vyššie (EU:T:2005:420), a presnejšie v bode 46 uvedeného rozsudku, Všeobecný súd len skonštatoval ako v prejednávanej veci (pozri bod 21 vyššie) dominantnú povahu tohto slovného prvku a druhoradú povahu obrazových prvkov.
- 37 Pokiaľ ide o odkaz žalobkyne na rozsudok Cour d'appel de Paris z 11. mája 2005 (pozri bod 31 vyššie), ako aj na iné rozhodnutia vnútroštátnych súdov, ktorých sa dovoľavala aj pred ÚHVT, je vhodné poznamenať, že ani tento rozsudok, ani tieto iné rozhodnutia nemôžu spochybníť záver Všeobecného súdu uvedený v bode 24 vyššie, z ktorého vôbec nevyplýva, že by grafický prvok skoršej ochrannej známky v zapísanej podobe bol zanedbateľný a že by so slovným prvkom „arthur“ neprispieval k rozlišovacej spôsobilosti tejto ochrannej známky. Naopak, tento grafický prvok, ktorý má podobu vlastnoručného podpisu, v nich bol označený ako „osobitný“. Cour d'appel de Paris vo svojom už citovanom rozsudku opísal skoršiu ochrannú známku v jej zapísanej podobe ako „podanú v zvláštnom grafickom zobrazení v podobe vlastnoručného podpisu, ktorý má vzostupnú povahu, pričom pod písmenom A je bodka“. V každom prípade je vhodné pripomenúť, že systém ochrannej známky Spoločenstva je autonómny a že zákonnosť rozhodnutí odvolacích senátov sa posudzuje výlučne na základe nariadenia č. 207/2009, takže ÚHVT – alebo na základe žaloby Všeobecný súd – nie sú povinní dospieť k rovnakým výsledkom, ku ktorým dospeli vnútroštátne správne orgány alebo súdy v podobnej situácii [pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. januára 2006, Deutsche SiSi-Werke/ÚHVT, C-173/04 P, Zb., EU:C:2006:20, bod 49, a z 23. januára 2014, Coppenrath-Verlag/ÚHVT – Sembella (Rebella), T-551/12, EU:T:2014:30, bod 61 a citovanú judikatúru].
- 38 Na základe úvah uvedených v bodoch 33 až 37 vyššie a bez toho, aby bolo potrebné vyjadriť sa k dôvodnosti tvrdenia žalobkyne, podľa ktorého analýza rozlišovacej spôsobilosti ochrannej známky v jej zapísanej podobe musí byť rovnaká v rámci článkov 8 a 15 nariadenia č. 207/2009 (pozri bod 32 vyššie), je potrebné zamietnuť predpoklad, z ktorého vychádza argumentácia žalobkyne, podľa ktorej

slovný prvok „arthur“ predstavuje jediný rozlišujúci a dominantný prvok skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe. Z toho vyplýva, že je potrebné zamietnuť zostávajúcu časť argumentácie žalobkyne, ktorá vychádza z tohto nesprávneho predpokladu (pozri bod 30 vyššie).

- 39 Po tretie je potrebné zamietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého riešenie prijaté v napadnutom rozhodnutí je v rozpore s riešením prijatím v rozhodnutí druhého odvolacieho senátu ÚHVT zo 4. októbra 2013 (vec R 737/2013-2). Stačí konštatovať, že skutkové rámce, do ktorých spadajú obe rozhodnutia, sú odlišné, keďže sa vzťah medzi podobou skoršej ochrannej známky v jej zapísanej podobe a podobou používaného označenia tak, ako je vymedzené v napadnutom rozhodnutí, odlišuje od vzťahu medzi podobou skoršej ochrannej známky a podobou používaného označenia, ako sú vymedzené v už citovanom rozhodnutí druhého odvolacieho senátu ÚHVT zo 4. októbra 2013. Okrem toho je potrebné pripomenúť, že ÚHVT je povinný rozhodovať podľa okolností každého prípadu a nie je viazaný skoršími rozhodnutiami prijatými v iných veciach. Zákonnosť rozhodnutí odvolacieho senátu sa totiž musí posudzovať výlučne na základe nariadenia č. 207/2009 a nie na základe skoršej rozhodovacej praxe odvolacích senátov. Okrem toho pri preskúmaní zákonnosti nie je Všeobecný súd viazaný rozhodovacou praxou ÚHVT (pozri rozsudok PALMA MULATA, už citovaný v bode 18 vyššie, EU:T:2014:119, bod 43 a citovaná judikatúra).
- 40 Na základe vyššie uvedených úvah je potrebné zamietnuť žalobný dôvod založený na porušení článku 15 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009. Z toho vyplýva, že žaloba musí byť v celom rozsahu zamietnutá.

O trovách

- 41 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 42 Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom ÚHVT a vedľajšieho účastníka konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. LTJ Diffusion je povinná nahradiť trovy konania.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. decembra 2015.

Podpisy